

4) w razie udzielenia odpowiedzi odmownej, czy art. 6 dyrektywy z późniejszymi zmianami należy interpretować w ten sposób, że wprowadza on odpowiedzialność solidarną producenta kosmetyków i zwykłego przedsiębiorcy, który nie bierze udziału w produkcji, pakowaniu i znakowaniu kosmetyków?

⁽¹⁾ Dz. U. L 165, s. 1.

⁽²⁾ Dz. U. L 109, s. 29.

⁽³⁾ Dz. U. L 262, s. 169.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-542/09)

(2010/C 63/50)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Rozet i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- 1) stwierdzenie, że wymagając od pracowników migrujących i członków ich rodzin, pozostających na ich utrzymaniu, aby spełniali oni wymóg zamieszkiwania [w kraju], tzw. zasada „3 lata z 6”, tak aby w ramach WSF ⁽¹⁾ zostali oni wzięci pod uwagę w odniesieniu do finansowania studiów za granicą, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 45 TFUE i art. 7 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 ⁽²⁾.
- 2) obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Jako że Niderlandy do dnia dzisiejszego nie podjęły jeszcze wszystkich środków mających na celu zażegnanie stosowania wymogu zamieszkiwania, tzw. zasady „3 lata z 6”, którego spełnienie jest wymagane od pracowników migrujących oraz członków ich rodzin, pozostających na ich utrzymaniu, aby w ramach WSF zostali oni wzięci pod uwagę w odniesieniu do finansowania studiów za granicą, Komisja dochodzi do wniosku, że Niderlandy uchybiły zobowiązaniom, ciążącym na nich na mocy art. 45 TFUE i rozporządzenia nr 1612/68.

⁽¹⁾ Wet Studiefinanciering 2000 [ustawa o finansowaniu studiów z 2000 r.].

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2)

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-545/09)

(2010/C 63/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, B. Eggers, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że art. 12 ust. 4 lit. a) Konwencji określającej statut szkół europejskich ⁽¹⁾ należy interpretować i stosować w taki sposób, by zapewnić, aby nauczyciele oddelegowani przez państwo członkowskie mieli w trakcie swojego oddelegowania takie same możliwości awansu w zakresie statusu i płacy, którymi się cieszą nauczyciele zatrudnieni w tym państwie członkowskim, i że wykluczenie pewnych nauczycieli oddelegowanych przez Zjednoczone Królestwo podczas ich oddelegowania z dostępu do korzystniejszych skal płacowych (znanych pod różnymi nazwami: „płaca progowa”, „system doskonałych nauczycieli”, „nauczyciele o zaawansowanych umiejętnościach”) i innych dodatkowych świadczeń (takich jak „płatności z tytułu odpowiedzialności za uczenie i kształcenie”), a także awansu w zakresie obowiązujących skal płacowych dostępnych dla nauczycieli zatrudnionych w szkołach państwowych w Anglii i Walii jest niezgodne z art. 14 ust. 4 lit. a) i art. 25 ust. 1 konwencji;

— obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga wnoszona jest na podstawie art. 26 Konwencji określającej statut szkół europejskich (zwanej dalej „konwencją”) w celu uzyskania orzeczenia dotyczącego wykładni i stosowania art. 12 ust. 4 lit. a) i art. 25 ust. 1 konwencji.